

16 Μαΐου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155(4) ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥ-
ΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΤΖΕΝΝΑΡΟ ΠΕΡΡΕΛ-
ΛΑ (ΑΡ.3), ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΚ-
ΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ/ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ
ΗΜΕΡ. 10/5/94 ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩ-
ΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΝΤΙΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗ Κ. Α. ΙΩΑΝΝΙΔΗ.

(Υπόθεση Αρ. 57/94)

Προνομασικά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώριση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari εναντίον απόφασης Επαρχιακού Δικαστή με την οποία εξέδωσε ένταλμα σύλληψης εναντίον του αιτητού, για σκοπούς κράτησής του για έκδοσή του στην Ιταλία, αμέσως μετά που ο αιτητής είχε αφηθεί ελεύθερος από παρόμοια κράτηση μετά από την έκδοση εντάλματος habeas corpus από το Ανώτατο Δικαστήριο, γεγονός που δεν είχε αποκαλυφθεί στο Επαρχιακό Δικαστήριο — Ισχυρισμός ότι το ένταλμα σύλληψης είχε επιδιωχθεί να ληφθεί, ενώ εκκρεμούσε ακόμη η διαδικασία του εντάλματος habeas corpus, διότι οι αρμόδιοι λειτουργοί είχαν αποχωρήσει από την αίθουσα του Δικαστηρίου κατά τη διάρκεια της απαγγελίας της απόφασης — Κρίθηκε ότι δεν είχε καταδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση που να δικαιολογεί τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας.

Έκδοση φυγοδίκων — Έκδοση εντάλματος σύλληψης προσώπου για να κρατηθεί μέχρι την έναρξη διαδικασίας έκδοσής του — Άρθρο 8 του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου, 1970 (Ν. 97/70) — Ανάγκη προσκόμισης “αποδεικτικών στοιχείων” — Τα αποδεικτικά στοιχεία μπορεί να περιέχονται στην ίδια την εξουσιοδότηση του Υπουργού — Δεν είναι ανάγκη να προσκομισθούν αποδεικτικά στοιχεία ανεξάρτητα από αυτά που περιέχονται στην εξουσιοδότηση.

5 Στις 9.2.94, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρινας, μετά από σχετική
 ειδική διαδικασία δυνάμει της περί Εκδόσεως Φυγοδίκων νομοθεσίας,
 είχε αποφασίσει την κράτηση του αιτητή με σκοπό την έκδοσή του στην
 10 Ιταλία, για να εκτίσει ποινή φυλάκισης που του είχε επιβληθεί από αρ-
 μώδιο Ιταλικό Δικαστήριο. Ο αιτητής, όπως εδικαιούτο, καταχώρισε
 αίτηση habeas corpus, και, στις 10.5.94, το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέ-
 χθηκε την αίτησή του και εξέδωσε ένταλμα habeas corpus με το οποίο
 15 διατάσσεται η απελευθέρωσή του από τις φυλακές, διότι έκρινε ότι η όλη
 διαδικασία ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρινας ήταν
 άκυρη, διότι η εξουσιοδότηση του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημό-
 20 σιας Τάξης είχε υπογραφεί πριν από την λήψη της επίσημης αίτησης για
 έκδοση από τις Ιταλικές Αρχές. Αυθημερόν, υπογράφηκε νέα εξουσιο-
 δότηση και υποβλήθηκε αίτηση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας
 για την σύλληψη του αιτητή με σκοπό έκδοση του στην Ιταλία, δηλαδή
 25 ουσιαστικά άρχισε νέα διαδικασία έκδοσής του.

 Ο αιτητής καταχώρισε αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώριση
 αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari που να ακυρώνει την απόφαση
 του Επαρχιακού Δικαστή να εκδώσει το ένταλμα σύλληψης, για τον λό-
 30 γο ότι ο Δικαστής είχε υπερβεί την δικαιοδοσία του, ότι η απόφαση είχε
 εκμαιευθεί με δόλο διότι δεν είχε αποκαλυφθεί στον Δικαστή η προϊστο-
 ρία της υπόθεσης, ότι η προσπάθεια έκδοσης νέου εντάλματος σύλληψης
 ενώ ακόμα εκκρεμούσε η διαδικασία του habeas corpus ισοδυναμούσε με
 κατάχρηση της διαδικασίας, και ότι η όλη προσπάθεια ισοδυναμούσε επί-
 35 σης με περιφρόνηση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, διότι αποσκοπούσε
 στην εξουδετέρωση της απόφασής του για το habeas corpus. Κατά την
 ακρόαση της αίτησης για άδεια, διευκρινίστηκε ότι οι αρμόδιοι υπάλλη-
 40 λοι του Υπουργείου Δικαιοσύνης είχαν αποχωρήσει από την αίθουσα
 του Δικαστηρίου όταν η ανάγνωση της απόφασης είχε φθάσει στην 19η
 σελίδα της απόφασης όπου το Δικαστήριο είχε δηλώσει σαφώς ότι το
 45 ένταλμα habeas corpus θα εκδίδετο. Οι υπόλοιπες πέντε σελίδες της από-
 φασης αφορούσαν γενικές παρατηρήσεις που δεν είχαν άμεση σχέση με
 το αποτέλεσμα της υπόθεσης. Για το θέμα της ισχυριζόμενης έλλειψης δι-
 50 καιοδοσίας για έκδοση του εντάλματος σύλληψης, ο αιτητής ισχυρίστη-
 κε ότι ο Επαρχιακός Δικαστής δεν είχε εξουσία να εκδώσει το ένταλμα
 55 σύλληψης χωρίς να παρουσιασθούν ενώπιόν του "αποδεικτικά στοιχεία"
 επιπρόσθετα και ξεχωριστά από την εξουσιοδότηση του Υπουργού και
 επαυτάσθη σχετικά τις πρόνοιες του άρθρου 8(1)(α)(2) του περί Εκδό-
 60 σεως Φυγοδίκων Νόμου, 1970 (Ν. 97/70).

Αποφασίσθηκε ότι:

40 (α) Η αναφορά, στο άρθρο 8 του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νό-

μου, 1970 (Ν. 97/70), στην ανάγκη προσκόμισης “αποδεικτικών στοιχείων” προκειμένου να εκδοθεί ένταλμα σύλληψης προσώπου εναντίον του οποίου έχει αρχίσει διαδικασία έκδοσης, δεν αποκλείει την περίληψη των αποδεικτικών αυτών στοιχείων στην ίδια την εξουσιοδότηση του Υπουργού, γι’ αυτό δεν μπορούσε να διαπιστωθεί εκ πρώτης όψεως θέμα υπέρβασης δικαιοδοσίας ή καταφανούς νομικού λάθους, ώστε να δικαιολογείται η χορήγηση της αιτούμενης άδειας.

5

- (β) Η απόφαση του Δικαστηρίου στην αίτηση για έκδοση εντάλματος habeas corpus είχε ουσιαστικά συμπληρωθεί με την ανακρίνωσή του αποτελέσματος στην σελίδα 19 της απόφασης. Κατά συνέπεια, δεν μπορούσε ούτε εκ πρώτης όψεως να λεχθεί ότι υπήρχε οποιαδήποτε κατάχρηση της διαδικασίας του Δικαστηρίου ή περιφρόνηση αυτού. Περαιτέρω, δεν ήταν επιβεβλημένο να αναφερθούν στον Επαρχιακό Δικαστή όλα τα σχετικά με την αίτηση habeas corpus, που δεν είχαν σχέση με την υπόθεση.

10

15

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

R. v. Nat Bell Liquors Ltd [1922] All E.R. Rep. 335,

Orphanides v. Michaelides (1968) 1 C.L.R. 295.

20

Αίτηση.

Αίτηση από τον Τζεννάρο Περρέλλα για άδεια να καταχωρίσει αίτηση για έκδοση διατάγματος certiorari αναφορικά με την απόφαση / ένταλμα σύλληψής του.

K. Βελάρης, για τον Αιτητή.

25

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Αιτητής στην προκειμένη περίπτωση είναι ο Τζεννάρο Περρέλλα. Είναι ιταλικής καταγωγής. Στις 10/5/94 εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης του με βάση τις διατάξεις του άρθρου 8(1)(α) των περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμων 1970 έως 1990 (ν. 97/70 και ν. 97/90). Το ένταλμα, που υπογράφηκε από δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, εκτελέστηκε αυθημερόν (στις 9.55 το πρωί) από τον αστυφύλακα 2582 Γεωργίου. Την ίδια μέρα ο αιτητής αποτάθηκε για άδεια να καταχωρίσει αίτηση για certiorari. Στόχος τελί-

30

κά η παρουσίαση του παραπάνω εντάλματος στο Ανώτατο Δικαστήριο και η ακύρωση του.

5 Το ιστορικό, που θα εκθέσω στη συνέχεια, βασίζεται κυρίως στην ένορκη δήλωση του δικηγόρου κ. Χρ. Πουργουρίδη, που συνοδεύει την κρινόμενη αίτηση για παραχώρηση άδειας. Στις 9/2/94 το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας διέταξε την έκδοση του αιτητή στην 10 Ιταλία για να εκτίσει το υπόλοιπο ποινής φυλάκισης 26 περίπου μηνών που του επέβαλε δικαστήριο της χώρας του. Ο αιτητής αμφισβήτησε τη νομιμότητα της έκδοσης. Αποτάθηκε, όπως είχε δικαίωμα από το άρθρ. 10 του νόμου, στο Ανώτατο Δικαστήριο για habeas corpus. Για το σκοπό αυτό κατέθεσε την αίτηση αρ. 24/94 στις 15/2/94.

15 Ο αιτητής πρόβαλε τρεις λόγους για την αποφυλάκισή του. Πέτυχε στον πρώτο από αυτούς: ότι η ενεργοποίηση του μηχανισμού έκδοσης έγινε παράνομα. Και τούτο διότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης υπέγραψε τη σχετική εξουσιοδότηση χωρίς προηγουμένως να υπάρχει αίτηση έκδοσης από την Ιταλική Δημοκρατία σαν εκζητούν κράτος. Το δικαστήριο (Στυλιανίδης, Δ.) έκρινε ότι η εξουσιοδότηση από τον Υπουργό του εκδίδοντος κράτους 20 δεν ήταν έγκυρη και ούτε, κατά συνέπεια, το διάταγμα έκδοσης και προφυλάκισης ήταν έγκυρο.

Στο τέλος της σελίδας 19 της απόφασης το δικαστήριο συγκεφαλαιώσε ως εξής τα συμπεράσματά του:

25 “Το διάταγμα κράτησης πρέπει να είναι σύμφωνο με τις διαδικαστικές και ουσιαστικές απαιτήσεις του νόμου που ισχύει στην παρούσα περίπτωση.

Στην παρούσα περίπτωση δεν τηρήθηκαν οι προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες και το δικαστήριο θα εκδώσει το ένταλμα habeas corpus”.

30 Θα μπορούσε εδώ να επισημανθεί ότι το δικαστήριο δεν υπεισήλθε στην ουσία των δύο άλλων ισχυρισμών. Το λέγει ρητά στην απόφαση του αμέσως μετά. Προβαίνει μόνο σε “γενικές παρατηρήσεις” που καταλαμβάνουν τις υπόλοιπες 5 σελίδες της απόφασης. Η καταληκτική παράγραφος της απόφασης στη σελ. 24 έχει ως εξής:

35 “Ενόψει των πιο πάνω, το δικαστήριο εκδίδει ένταλμα habeas corpus και διατάσσει την απελευθέρωση του κρατούμενου αιτητή.”

Η ανάγνωση της απόφασης, όπως αναφέρει στην ένορκη βεβαίωση του ο κ. Πουργουρίδης, που εκπροσωπούσε τον αιτητή στην αίτηση habeas corpus, άρχισε την 9η πρωινή στις 10/5/94. Η υπόθεση του αιτητή είναι, με λίγα λόγια, ότι προτού συμπληρωθεί η απαγγελία της και γνωσθεί το αποτέλεσμα ο αστυνομικός Γεωργίου που βρισκόταν στην αίθουσα του δικαστηρίου αποχώρησε με υπάλληλο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, που επίσης παρακολούθουσε τη διαδικασία και εξασφάλισε την έκδοση του παραπάνω εντάλματος. Είναι περαιτέρω η υπόθεση του αιτητή ότι το ένταλμα λήφθηκε χωρίς να αποκαλυφθούν στο δικαστήριο που το εξέδωσε τα της διαδικασίας που βρισκόταν ακόμη σε εξέλιξη στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Ο αιτητής επιζητεί τώρα άδεια για 4 λόγους που διατυπώθηκαν στο σώμα της αίτησης ως εξής:

- “(α) Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας παράνομα και χωρίς εξουσία από το νόμο εξέδωσε ένταλμα σύλληψης του αιτητή”
- (β) το ένταλμα σύλληψης εξεδόθη κατόπιν δόλου και/ή από κρυφής ουσιαστών στοιχείων που ισοδυναμούν με δόλο
- (γ) η έκδοση του εντάλματος σύλληψης συνιστά κατάχρηση της δικαστικής διαδικασίας και επίσης
- (δ) συνιστά προσβολή και/ή περιφρόνηση προς το Ανώτατο Δικαστήριο από Κατώτερο Δικαστήριο.”

Το πρώτο επιχείρημα αφορά στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου που εξέδωσε το ένταλμα. Και διαμορφώθηκε ύστερα από σύγκριση του άρθρου 8(1)(α) και του εδ. 2 της ίδιας πρόνοιας. Ας σημειωθεί ότι η παράγραφος (α) του εδ. 1 παρέχει εξουσία σε δικαστή επαρχιακού δικαστηρίου “άμα τη λήψει εξουσιοδοτήσεως” να εκδίδει ένταλμα σύλληψης προσώπου, που βρίσκεται στη δικαιοδοσία του και που καταζητείται για να εκτίσει ποινή, η οποία του επιβλήθηκε για αδίκημα για το οποίο χωρεί έκδοση. Σε επείγουσες περιπτώσεις όταν δεν έχει διαβιβαστεί ακόμα εξουσιοδότηση αρμόδιος να διατάζει τη σύλληψη του εκζητουμένου προσώπου είναι ο Πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Η σύλληψη θεωρείται προσωρινή [(παράγραφος 1(β))]. Το εδ. 2 προβλέπει ότι είναι δυνατή η έκδοση εντάλματος “επί τη προσκομίσει τοιούτων αποδεικτικών στοιχείων, ως κατά την κρίσιν του δικαστού ή του Προέδρου του Επαρχιακού Δι-

καστηρίου θα εδικαιολόγουν την έκδοσιν εντάλματος συλλήψεως προσώπου..... καταζητουμένου δι' έκτισιν ποινής.....”

5 Ο κ. Βελάρης υπέβαλεν ότι το εδ. 2 είναι ανεξάρτητο από το εδ. 1(α) κάτω από το οποίο ενήργησε ο δικαστής. Και καθιστά απαραίτητη την προσκομιδή εκτός της εξουσιοδότησης για την κίνηση της διαδικασίας εκδόσεως και “αποδεικτικών στοιχείων”. Όμως από το ένταλμα (φωτοτυπία του οποίου επισυνάφθηκε στην αίτηση) προκύπτει ότι με εξαίρεση την εξουσιοδότηση για έναρξη της 10 διαδικασίας δεν τέθηκαν υπόψη του δικαστή που διέταξε τη σύλληψη οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία όπως απαιτεί το εδ. 2. Επομένως επιβάλλεται η ακύρωση του γιατί δεν τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις του νόμου για την άσκηση δικαιοδοσίας στο προκείμενο.

15 Το προνομιακό ένταλμα certiorari σαν ένδικο μέσο στη φαρέτρα του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχει περιορισμένο στόχο. Αποβλέπει σε έλεγχο και όχι στην αναθεώρηση των αποφάσεων των κατώτερων δικαστηρίων. Η ελεγκτική του λειτουργία είναι εμφανής στις αποφάσεις δικαιοδοτικών οργάνων όπως τα δικαστήρια. Τη διαχωριστική γραμμή σύρει με ακρίβεια η ακόλουθη περικοπή από την υπόθεση *R. v. Nat Bell Liquors, Ltd.* [1922] All E.R. Rep. 335 στη 20 σελ. 351:

25 “Its jurisdiction is to see that the inferior court has not exceeded its own, and for that very reason it is bound not to interfere in what has been done within that jurisdiction, for in so doing it would itself, in turn, transgress the limits within which its own jurisdiction of supervision, not of review, is confined. That supervision goes to two points: one is the area of the inferior jurisdiction and the qualifications and conditions of its exercise; the other is the observance of the law in the course of its exercise.”

30 Είναι περαιτέρω αναλλοίωτη η θέση της νομολογίας ότι δε χωρεί η έκδοση certiorari για την ακύρωση απόφασης εξαιτίας νομικής πλάνης σε περίπτωση όπως την προκείμενη που το δικαστήριο έχει δικαιοδοσία, εκτός αν είναι καταφανής στο ίδιο το κείμενο της απόφασης.

35 Δε συμμερίζομαι την άποψη του δικηγόρου του αιτητή, που μόλις εξέθεσα, ότι εντοπίζεται στο ένταλμα σύλληψης σφάλμα που είναι μάλιστα ολοφάνερο. Παραθέτω τις 3 πρώτες από τις 4 παραγράφους του:

“Επειδή ελήφθη παρά του Υπουργού Δικαιοσύνης εξουσιοδό-

την προς έναρξιν της διαδικασίας της εκδόσεως εις Ιταλίαν του Gennaro Petrella όστις καταζητείται προς έκτισιν επιβληθείσης αυτώ ποινής εις την ως ειρήται χώραν.

Και επειδή το αδίκημα δι' ό το προαναφερθέν πρόσωπον κατεδικάσθη είναι αδίκημα δι' ό δύναται κατά νόμον να χωρήση έκδοσις ως προβλέπεται εν τω άρθρω 5 του περί Εκδόσεως Φυγούδίκων Νόμου του 1970. 5

Κατά τη γνώμη μου υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία δικαιολογούντα την έκδοσιν εντάλματος συλλήψεως του άνω αναφερομένου όστις ευρίσκεται ή πιστεύεται ότι ευρίσκεται εν τη δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας." 10

Στην πρώτη παράγραφο αναφέρεται ότι ο αιτητής είναι άτομο που ήδη έχει καταδικαστεί στην Ιταλία και καταζητείται προκειμένου να εκτελεσθεί η καταγνωσθείσα εναντίον του ποινή. Και στην επόμενη παράγραφο προσδιορίζεται ότι η πράξη για την οποία έχει καταδικαστεί αποτελεί αδίκημα για το οποίο μπορεί να διενεργηθεί έκδοση σύμφωνα με το άρθρο 5 του νόμου. Το ελάχιστο που μπορεί να πει κανείς είναι ότι δε φαίνεται από το κείμενο και μάλιστα κατά τρόπον που δεν επιδέχεται σοβαρές αντιρρήσεις ότι ο επαρχιακός δικαστής ενήργησε ελλείψει στοιχείων. Εν πάση περιπτώσει δεν έχει προσκομιστεί οτιδήποτε που να θεμελιώνει τον ισχυρισμό του αιτητή για απουσία στοιχείων αναφορικά με τις διαπιστώσεις που γίνονται στις πρώτες 3 παραγράφους. 15 20

Διαφωνώ όμως και με την ερμηνευτική προσέγγιση της νομοθετικής διάταξης που επικαλέστηκε ο δικηγόρος του αιτητή. Ο όρος "αποδεικτικά στοιχεία" στο εδ. 2 ερμηνευόμενος διασταλτικά, δηλαδή, στην ευρύτερη του έννοια δεν αποκλείει κατ' ανάγκη τη θεώρηση της εξουσιοδότησης και των δεδομένων που περιέχει ή των εγγράφων που τη συνοδεύουν σαν ένα από τα στοιχεία αυτά. Αν ο νομοθέτης, που παρέχει στο δικαστή στο θέμα αυτό διακριτική εξουσία, ήθελε να αποκλείσει το στοιχείο της εξουσιοδότησης θα το έκαμνε με κατάλληλη διατύπωση. Ιδιαίτερα αν ληφθεί υπόψη ότι μαζί με την αίτηση αποστέλλονται όλα τα έγγραφα που απαιτούνται κατά το άρθρο 7(2) για την έκδοση εντάλματος δυνάμει των προνοιών του άρθρου 8. Διότι τότε μόνον ο Υπουργός μπορεί να προχωρήσει στην έκδοση της εξουσιοδότησης. Με βάση τις διατάξεις του εδ. 2 η αίτηση του ξένου κράτους συνοδεύεται στην περίπτωση ατόμου που καταδικάστηκε και καταζητείται για να εκτίσει την ποινή του: 25 30 35

"..... υπό του πρωτοκόλλου της καταδικαστικής αποφάσεως

5 και της επιβληθείσης αυτής ποινής εις το ως ειρήται Κράτος ή χώ-
 ραν, ως και υπό εκθέσεως εμφανούσης το μέγεθος της τυχόν
 εκτιθείσης ήδη ποινής, ομού, εν πάση περιπτώσει, μετά στοιχεί-
 ων αφορώντων εις το πρόσωπον, ούτινος ζητείται η έκδοσις, εκ-
 θέσεως επί των γεγονότων και της νομοθεσίας, βάσει των οποί-
 ων διώκεται ή κατεδικάσθη, προς τούτοις δε υπό αποδεικτικών
 στοιχείων επαρκών δια την έκδοσιν εντάλματος σύλληψεως αυ-
 τού δυνάμει του άρθρου 8.”

10 Το συμπέρασμα μου είναι ότι δε βρισκόμαστε μπροστά σε περι-
 πτωση πασιφανούς λάθους που μπορεί μάλιστα να εντοπισθεί στο
 σώμα του εντάλματος σύλληψης. Κατά συνέπεια ο λόγος περί δι-
 καιοδοσίας για τον οποίο επιζητείται άδεια κρίνεται αβάσιμος και
 απορρίπτεται.

15 Οι υπόλοιποι 3 λόγοι έχουν κοινή συνισταμένη την εισήγηση ότι
 διατάχθηκε η σύλληψη του αιτητή ενόσω εκκρεμούσε ακόμη η διαδι-
 κασία habeas corpus. Και ότι ο δικαστής από υπαιτιότητα των κρα-
 τικών υπαλλήλων τελούσε σε πλήρη άγνοια του κρίσιμου αυτού γε-
 γονότος το οποίο είναι θεμελιωτικό του αιτήματος για άδεια και για
 20 τους 3 προβαλλόμενους λόγους. Στιγματίζεται η ενέργεια τους να
 εξασφαλίσουν ένταλμα ενώ υπήρχε σε ισχύ διάταγμα προφυλάκισης.

Στο σημείο αυτό επιβάλλεται να εξετάσουμε τι ακριβώς συνέβη στα
 πλαίσια φυσικά του υφιστάμενου υλικού. Σχετική είναι η παρά-
 γραφος 6 της ένορκης δήλωσης:

25 “Στη μέση περίπου της απόφασης που αποτελείτο από 24 σελί-
 δες διεφάνη ότι η αίτηση για έκδοση εντάλματος habeas corpus θα
 επιτύγχανε για το λόγο (α) που αναφέρεται στην αμέσως προη-
 γούμενη παράγραφο.”

30 Κατά τη συζήτηση ο κ. Βελάρης διευκρίνησε ότι ο αστυνομικός
 και η κα Α. Καρυόλου του Υπουργείου Δικαιοσύνης αποχώρησαν
 από την αίθουσα όταν ο δικαστής έφτασε στο τέλος της σελ. 19 και
 διάβαζε το απόσπασμα που έχω ήδη αναφέρει. Υπέβαλε όμως ότι η
 διαδικασία δεν περατώθηκε τότε αλλά όταν ο δικαστής απήγγειλε
 την τελευταία παράγραφο της απόφασης, που παρέθεσα πιο πάνω,
 με την οποίαν διατάξε την απελευθέρωση του αιτητή.

35 Η απόφαση του δικαστηρίου είναι ενώπιον μου. Είναι επιφυ-
 λαχθείσα απόφαση. Και είχε τυπωθεί και υπογραφεί. Κατά τη γνώ-
 μη μου τελειώθηκε όταν ανακοινώθηκε το αποτέλεσμα της πράγμα
 που ουσιαστικά έγινε στη σελ. 19. Τίποτε άλλο δεν προσθέτει η κα-

ταληρτικκή φράση στη σελ. 24. Επομένως δεν ευσταθούν ούτε εκ πρώτης όψεως οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί για κατάχρηση της διαδικασίας ή απόκρυψης ουσιωδών γεγονότων.

Η άποψη που πήρα βρίσκει πιστεύω ισχυρό έρεισμα στην υπόθεση *Orphanides v. Michaelides* (1968) 1 C.L.R. σελ. 295, 303, που εξέτασε το θέμα της τελείωσης αποφάσεων που επιφυλάχθηκαν:

5

“We are of the view, therefore, that looking at the essence of things, and not losing sight of it through procedural technicalities, the position in Cyprus, in relation to a reserved judgment is that such judgment is completed and perfected (just as it happens in England when an orally pronounced judgment is drawn up and entered) when it is delivered, signed and filed, and whatever there remains to be done by way of formally entering it, on the application of a party, is not necessary for its completion or perfection, but.....”

10

15

Η υπόθεση αφορούσε επιφυλαχθείσα απόφαση του Εφετείου. Αλλά η αρχή είναι ευρύτερης εφαρμογής. Το ίδιο ισχύει και για πρωτόδικες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Κακίζεται περαιτέρω από το δικηγόρο του αιτητή η στάση των αρχών που πήραν μέτρα αντιμετώπισης του ενδεχόμενου απελευθέρωσης του αιτητή. Και συγκεκριμένα ότι είχαν πρόχειρη την εξουσιοδότηση. Δεν πρέπει όμως να λησμονείται ότι ο θεσμός της έκδοσης συμβάλλει στην πάταξη της διεθνούς εγκληματικότητας που μάλιστα λειτουργεί με βάση την αρχή της αμοιβαιότητας και ότι η Πολιτεία πρέπει να είναι έτοιμη να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της. Και εδώ δεν αμφισβητήθηκε ότι ήταν δυνατό να υποβληθεί νέα αίτηση για έκδοση σε περίπτωση επιτυχίας της αίτησης για habeas corpus στην οποία η εγκυρότης της εξουσιοδότησης ήταν υπό αμφισβήτηση.

20

25

30

Δε βρίσκω να υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση για κανένα από τους λόγους που προβλήθηκαν για χορήγηση άδειας. Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.